

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-ës
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-3/09

19. maj 2011. godine

U postupku

Z.J.

Podnosilac zahteva/Žalilac

protiv

R.H.

Tužena Strana/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, sastavljeno od Antoinette Lepeltier-Durel, predsedavajući sudija, Anne Kerber i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi protiv odluke Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/R/34/2008, (spis predmeta upisan pred KAI pod brojem KPA 10480), od dana 19. decembra 2008. godine, nakon zasedanja održanog dana 19 maja 2011. godine, donosi sledeće

PRESUDA

1. Ž.Z.J. uložena protiv odluke KPCC/D/R/34/2008, od dana 19. decembra 2008. godine, je odbačena kao neosnovana.
2. Potvrđena je odluka KPCC/D/R/34/2008, od dana 19. decembra 2008. godine.
3. Podnosilac zahteva je obavezan da plati troškove postupka u iznosu od € 80 (osamdeset) u roku od 15 dana od dana prijema presude a ako ne učini to puten prinudnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 13. decembra 2007. godine, Z.J. je podneo zahtev pred Kosovskom agencijom za imovinu (KAI) u kome je naveo sledeće:

Odlukom br. 4466, int. br. 6-14, od dana 12. juna 1999. godine, vojna pošta Jugoslovenske vojske, njemu, kao civilnom radniku Jugoslovenske vojske, je dodelila stan na zakup u Uroševcu, ul. Boško Čakić, br. 48, sprat I/8. Potom, ugovorom br. 5374, int. broj 400-2, od dana 18 juna 1999. godine, overenim u Opštinskom sudu u Nišu istog dana pod II.OV-br. 1280/99, ovaj stan (stan br. 8 u ulici Boška Čakića, u površini od 34.37 kvadratnih metara) koji je bio u posed FRJ, Vojna pošta u Nišu, je prodat njemu. Odlukom br. 5374, int. broj 400-3, Vojne pošte u Nišu, od dana 18. juna 1999. godine, dozvoljeno mu je da upiše gore navedeni stan u javnim knjigama nepokretne imovine jer je isti u potpunosti isplatio cenu ovog stana.

Zahtev Z.J. je upisan kao KPA 10480.

Tužena strana, R.H., je izjavio da je koristio stan u sporu na osnovu odluke izdate od strane nadležnih organa. Odlukom OTK –Brigada 30 „xhenios“ br. 25/32 iz Uroševca od dana 16. februara 2001. godine, njemu je dodeljen jednosobni stan u Uroševcu, ulica Ramadana Redžepi, blok I, prvi ulaz, drugi sprat, stan broj 8. Dalje, tužena strana je navela da je na osnovu grupne odluke HPCC/D/189/2005/C, od dana 30. aprila 2005. godine, zahtev DS 200304 podnet od strane Z.J. već bio odbijen. Te stoga, tužena strana je navela da je zahtev o ponovnom posedu bio neosnovan.

Odlukom HPCC/D/189/2005/C, od dana 30. aprila 2005. godine, zahtev podnet od strane Z.J. za ponovni posed navedenog stana je odbačen na osnovu toga što on nije dostavio dokaz o tome da je on imao svojinsko pravo nad predmetnom imovinom do 24. marta 1999. godine.

Odlukom Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/R/34/2008, od dana 19. decembra 2009. godine, zahtev podnet od strane Z.J. u kome je tražio da mu se prizna imovinsko pravo nad stranom koji se nalazi u Uroševcu, ulica Boško Čakić, br. 48, ulaz 8, broj 8, u površini od 34. 37 m2, je odbačen. Komisija je smatrala da je kupoprodajni ugovor u vezi ovog stana zaključen između Svetomira Kovačevića u ime Države SRJ-Savezne Vlade-Savezno Ministarstvo odbrane Vojna pošta br. 5374- u svojstvu prodavca i podnosilac zahteva u svojstvu kupca nije bio valjan jer je povredio

odeljak 6 UNMIK uredbe 1999/1. Ova uredba propisuje da UNMIK upravlja pokretnom i nepokretnom imovinom upisanom pod imenom Savezne Republike Jugoslavije ili Republike Srbije i njenih struktura. Dalje, odlika o dodeli stana kao i kupoprodajni ugovor od dana 18. juna 1999. godine, potpisani su od strane od organi koji nisu bili ovlašćeni ili nadležni da to urade. Te s toga, ti dokumenti su nevažni i nisu pravno valjani.

Podnosilac zahteva je uložio žalbu protiv odluke Komisije u predviđenom pravnom roku od 30 dana. On je naveo da je određivanje činjeničnog stanja bilo netačno i nepotpuno te i da je pogrešno primenjeno materijalno pravo. Podnosilac zahteva je na osnovu odredbi odeljka 13.3, podstav (a) UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-79, zatražio od Vrhovnog suda da prihvati njegovu žalbu i da se donese nova odluka sa svim potrebnim modifikacijama kako bi mu se priznalo imovinsko pravo i da mu se dodeli ponovni posed.

Iako se tuženiku uručila žalba, on nije odgovorio.

Pravno obrazloženje:

Na osnovu odeljka 13.5 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-79 i člana 194 Zakona o parničnom postupku, Vrhovni sud je pregledao odluku protiv koje je uložena žalba.

Nakon pregleda spisa predmeta i na osnovu gore navedenih činjeničnih zaključaka, sud smatra da je odluka KKAI protiv koje je uložena žalba tačna i da je žalba podnosioca zahteva o potvrdi svojine nad imovinom neosnovana. Kupoprodajni ugovor žalioca od dana 18. juna 1999. godine, u vezi stana u Uroševcu, ulica Boško Čakić, br. 48, ulaz 8 br.1, je povredio odeljak 6 gore navedene uredbe; te stoga, isti je *ex-lege* nevažeći i nema pravnog efekta.

Vrhovni sud je ispitao odluku protiv koje je uložena žalba na osnovu Zakona o parničnom postupku (ZPP) 03/L-006 (Službeni List Republike Kosova br. 38, 20. septembar 2008. godine), koji je, prema članu 538, stupio na snagu petnaest dana nakon objavljivanja u Službenom listu, što znači pre nego što je izdata odluka protiv koje je uložena žalba, 19. decembra 2008. godine. Što znači da je isti u primeni u konkretnom slučaju.

U smislu člana 194 ZPP, drugostepeni sud će ispitati *ex-officio* da li je bilo povrede propisa parničnog postupka kao što je definisano članom 182.2 istog zakona.

Na osnovu člana 182.2 i) ZPP, uvek postoje povrede odredbi parničnog postupka ako je odluka doneta u vezi predmeta koji je već odlučen završnom presudom.

Iako je zahtev Z.J. koji se odnosi na ponovni posed stana koji se nalazi u ulici Boška Čakića 48/1/8, stan 8 u Uroševcu, koji je odbijen odlukom HPCC/D/189/2005/C od dana 30. aprila 2005. godine, ovo ne predstavlja situaciju *res judicata*. Istina je da su stranke i namera zahteva pred KDSIP i KKAI iste. Ali kako bi se valjano podneo zahtev u prvom postupku, odeljak 2.6 UNMIK uredbe 2000/60 i odeljak 2.1 (c) UNMIK uredbe 1999/23 koje se odnose na odeljak 7.1 UNMIK uredbe 2000/60 zahteva se da podnosilac zahteva ima u posed stambenu imovinu pre 24. marta 1999. godine. Iz razloga što podnosilac zahteva nije imao u posed stan pre 24. marta 1999. godine, kako je on sam naveo, KDSIP je odbila njegov zahtev.

Odeljak 3.1 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079 definiše zahteve koje KAI treba da primi i upiše kao imovinske zahteve uključujući korišćenje imovine u odnosu na privatnu imovinu gde podnosilac zahteva trenutno ne može uživati to imovinsko pravo. Na ovaj način, ne spominju se bilo kakav uslov prethodnog fizičkog poseda nepokretne imovine kao što je jasno navedeno u uredbi 2000/60. S toga, istina je da je činjenično stanje koje je podnosilac zahteva predstavio Komisiji isto. Međutim, pravni osnovi na osnovu kojih je isti osnovao zahtev dozvolili da ispuni uslove u drugom postupku dok nije mogao ispuniti pravne uslove u prvom.

Prema tome, Vrhovni sud smatra da nema povrede propisa Zakona o parničnom postupku koji bi sprečili da se isti predmet odluči dva puta.

Zahtev podnosioca zahteva je neosnovan. Na osnovu potvrđenih činjenica i datih dokaza, nema sumnje da je činjenično stanje u ovoj pravnoj stvari pravedno i potpuno ustanovljeno.

KAI je pravedno primenila materijalno pravo odnosno UNMIK uredbu 1999/1 o Ovlašćenju privremene uprave na Kosovu. Na osnovu odeljka 5 ove uredbe, predviđeno je da “UNMIK će upravljati pokretnom i nepokretnom imovinom, uključujući novčana sredstva, bankovne račune, i ostalu imovinu koja je registrovana na ime Savezne Republike Jugoslavije, Republike Srbije ili bilo kojeg njihovog organa koji se nalazi na teritoriji Kosova.”. Odeljak 7 propisuje da ova uredba stupa na snagu 10. juna 1999. godine.

Odluka Vojne pošte u Uroševcu br. 4466 od dana 12. juna 1999. godine, kojom je podnosiocu zahteva dodeljen stan na zakup, kao i ugovor Vojne pošte u Nišu od dana 18. juna 1999. godine, u svojstvu zakupodavca ili prodavca stana, je obavljen od strane SRJ ili njene vojne strukture suprotno

od UNMIK uredbe 1999/1. Odeljak 6 ove uredbe eksplicitno propisuje da nakon 10. juna 1999. godine, pokretna i nepokretna imovina upisana na ime SRJ ili RS će biti u upravi UNMIK-a. S toga, obe odluke koje su donete nakon 10. juna 1999. godine su izdate od strane organizacije koja nije bila ovlašćena da preuzme valjane pravne radnje da iznajmi ili sklopi kupoprodajni ugovor. Dalje, ovi ugovori ili odluke su pravo nevaljane i nevažeće. Imajući u obzir činjenicu da su oda, odluka i ugovor nezakoniti, oni ne rezultiraju sa pravnom i materijalnom obavezom od trenutka kada su doneti-zaključeni, što znači da su ugovor i odluka nevaljani ex tunc. Član 103 Zakona o obligacionim odnosima predviđa da u slučajevima gde ugovori vređaju pravne propise, isti su nevažni od trenutka njihovog stvaranja; u ovom slučaju, ugovor nema pravnog efekta od 18. juna 1999. godine.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-79, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom.

Međutim, isti izuzetci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom.

Kao posledica, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak::

- Tarifa sudske takse za ulaganje žalbe (član 10.11 AN 2008/2): 30 €
- Tarife sudske takse za donošenje presude (član 10.21 i 10.1 AN 2008/2), uzimajući u obzir da se vrednost imovine u predmetu razumno može proceniti između € 5001 i 10000: € 50.

Sudske troškove će snositi žalilac koji je izgubio slučaj kako je predviđeno članom 452.1 u vezi člana 473.1 ZPP. Završni rok za plaćanje je predviđen članom 45 stav 1 Zakona o sudskoj taksi (Službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine).

Pravni savet

Prema članu 13.6 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-79, ova presuda je završna i važna te se ne može osporiti putem redovnih ili neredovnih lekova.

Podpisano od strane: Antoinette Lepeltier-Durel, EULEX, predsedavajući sudija

Podpisano od strane: Anne Kerber, EULEX, sudija

Podpisano od strane: Sylejman Nuredini, sudija

Podpisano od strane: Urs Nufer, EULEX registrar